

EMPATUS®

Empagliflozin 10 & 25 mg

Takes Care of Your Vital Organs.

قرص امپاگلیفلوزین (۱۰ و ۲۵ میلی گرم)

امپاتوس® چیست؟

امپاتوس® دارویی است که به همراه رژیم غذایی مناسب و فعالیت های ورزشی موجب کاهش سطح قند خون در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ می شود و همچنین خطر بروز مرگ ناشی از اختلالات قلبی عروقی را در این افراد کاهش می دهد.
امپاتوس® در درمان بیماران مبتلا به دیابت نوع ۱ و کتواسیدوز دیابتیک اثربخش نیست.

نحوه عملکرد:

عملکرد داروهای جدید ضد دیابت از خانواده SGLT-2= مهار کننده های هم انتقالی سدیم-گلوکز مانند امپاگلیفلوزین، ایجاد تداخل در بازجذب گلوکز در توبول پروکسیمال کلیه می باشد (حدود ۹۰ درصد بازجذب گلوکز به این هم انتقالی سدیم - گلوکز وابسته است). این عملکرد موجب کاهش غلظت گلوکز در خون، کاهش وزن و کاهش فشار خون بواسطه گلیکوزوریا و دیورز اسموتیک می شود. علاوه بر این، با توجه به عملکرد غیر وابسته این گروه دارویی به انسولین، بر خلاف بسیاری دیگر از داروهای درمان دیابت، اثربخشی آنها حتی در صورت وجود نقصان عملکرد سلول های بتای پانکراتیک نیز به قوت خود باقیست و عوارضی مانند پلی یوریا و پلی دیپسیا متعاقب مصرف آنها رایج نیست.^۱

مزایا:

- درمان با امپاگلیفلوزین در یک دوره مشخص (تنها طی ۲/۶ سال) موجب کاهش خطر بروز حوادث قلبی - عروقی به میزان ۱۴ درصد و کاهش چشمگیر و غیر منتظره مرگ های ناشی از این حوادث در مبتلایان به دیابت نوع ۲ و بیماری های قلبی عروقی به میزان ۳۸ درصد شده است. این دارو همچنین میزان بستری شدن های ناشی از نقصان عملکرد قلبی عروقی را نیز به میزان ۳۵ درصد کاهش داده است.^۲
- در مطالعه ای که بر روی ۷۰۲۰ بیمار مبتلا به دیابت نوع ۲ و بیماری قلبی عروقی انجام شد درمان با امپاگلیفلوزین (در کنار مراقبت های استاندارد) در مقایسه با پلاسبو، بروز مرگ های ناشی از حوادث قلبی عروقی را به میزان ۳۸ درصد کاهش داد.^۳

ساخت شرکت پارس دارو
تهران | ایران

امپاگلیفلوزین در مقایسه با گلیمپیراید

در مطالعه ای ۲۰۸ هفته ای بر روی بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲، افزودن امپاگلیفلوزین با دوز ۲۵ میلی گرم به متفورمین در مقایسه با گلیمپیراید با ایجاد خطر بسیار کمتر بروز هیپوگلیسمی موجب کاهش HbA1c شد و نسبت کمتری از بیماران گیرنده امپاگلیفلوزین ناچار به دریافت درمان مضاعف بر درمان استاندارد شدند.^۴

امپاگلیفلوزین در مقایسه با سیتاگلیپتین

امپاگلیفلوزین در کاهش خطر بروز مرگ های ناشی از حوادث قلبی عروقی به میزان قابل توجهی (از لحاظ آماری) بر سیتاگلیپتین ارجح است.^۵ در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲، کاهش نموی HbA1c با مصرف امپاگلیفلوزین بیش از سیتاگلیپتین و گلیمپیراید حادث می گردد.^۶

امپاگلیفلوزین در مقایسه با داپاگلیفلوزین و یا کاناگلیفلوزین

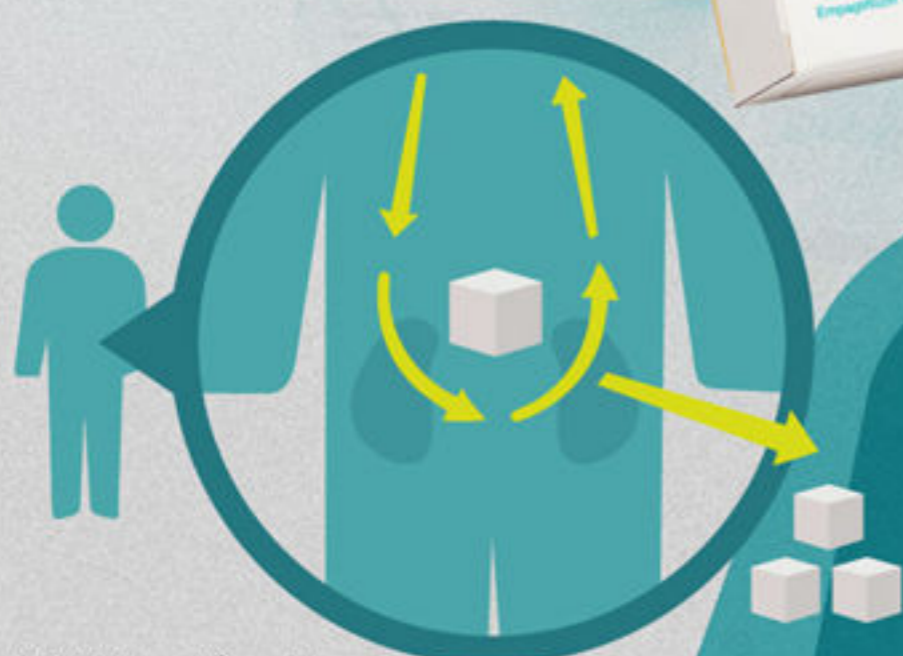
- بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ تحت درمان با امپاگلیفلوزین عوارض جانبی کمتری را در مقایسه با درمان شوندهگان با داپاگلیفلوزین یا کاناگلیفلوزین متحمل می شوند.
- نتایج برخی مطالعات اخیر (آمده در ژورنال دیابت، چاقی و متابولیسم) حاکی از آنست که در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ تحت درمان با مهار کننده های هم انتقالی سدیم - گلوکز، خطر بروز عوارض کلیوی متعاقب مصرف امپاگلیفلوزین کمتر از خطر بروز آن متعاقب مصرف داپاگلیفلوزین است.^۷

مقدار و نحوه مصرف دارو:

بزرگسالان (افراد بالای ۱۸ سال): دوز مصرف روزانه ۱۰ میلی گرم یکبار در روز می باشد . در صورت نیاز و یا افزایش مقاومت بدن به دارو، دوز روزانه حداکثر به ۲۵ میلی گرم در روز افزایش می یابد. سالمندان (افراد بالای ۸۵ سال): شروع درمان جهت کنترل قند خون با این دارو توصیه نمی شود. کودکان: بی خطری و کارایی دارو در کودکان بررسی نشده است . از مصرف آن در کودکان خودداری نمایید.

مصرف در بارداری و شیردهی

بارداری: در دوران بارداری، توصیه نمی شود. سمیت در حیوانات بررسی شده است.
شیردهی: در دوران بارداری، توصیه نمی شود. ترشح دارو در شیر حیوانات بررسی شده است.

Refrence:

1. VHN ;HI ALDNIN. 2017 Jul;93(1101):373-375
2. Diabetologia, March 2017, Volume 60, Issue 3, pp 395-398
3. Diabetes Care 2018 Feb; 41(2): 356-363
4. Diabetes Obes Metab. 2018 Dec;20(12):2768-2777.
5. Diabetes Ther. 2018 Aug; 9(4): 1491-1500.
6. Endocrinology, Diabetes & Metabolism; Volume1, Issue2 (April 2018)
7. Endocrinology advisor, March 17, 2017